

Hvordan bliver vi frelst?

Ugens vers

"Og ligesom Moses ophøjede slangen i ørkenen, sådan skal Menneskesønnen ophøjes, for at enhver, som tror, skal have evigt liv i ham." (*Joh 3,14-15*).

Introduktion

Da israelitterne blev bidt af slanger i ørkenen, bad Gud Moses om at lave en kobberslange og sætte den på en stang, så alle, der var blevet bidt, kunne se hen på den og leve.

Hvilke helbredende egenskaber kan en kobberslange have? Ingen. Helbredelse kom alene fra Gud. Ved at se på kobberslangen viste israelitterne deres tro på Gud som deres eneste håb for liv og frelse. Gud ønskede at lære dem en åndelig lektie. Han forvandlede dødens symbol til et symbol på liv. Denne kobberslange var et symbol på Kristus, som blev den, der bar vores synd for at frelse os. I tro kan vi alle se hen til Kristus, løftet op på korset, og finde helbredelse for den gamle slange, Satans dødelige bid. Uden dette er det vores skæbne at dø i vores synd. Guds ord udtrykker, hvad der bør være pinefuldt indlysende: som mennesker er vi syndere, der har brug for nåde. Denne nåde er blevet tilbudt os i Jesus Kristus.

I denne uge vil vi studere Jesu lære med hensyn til de enkle praktiske skridt, der er nødvendige for at blive frelst.

Ugens tekster

- Luk 5,27-32; 13,1-5
- Matt 22,2-14
- Zak 3,1-5
- Joh 8,30-31
- Luk 14,25-27

Indse dit behov

Luk 5,27-32

Hvordan kan du vide, hvilken gruppe du tilhører?

Mange mennesker er fysisk sunde og "har ikke brug for læge." Men hvem er åndeligt raske? Blandt alle mennesker er der ingen, der "gør godt, ikke en eneste" (Sl 14,3); ingen er retfærdig i sig selv (Rom 3,10). Vi kan måske udføre nogle moralsk gode handlinger, men vi kan ikke gøre os selv retfærdige over for Gud. Så ved at sige, at han ikke var "kommet for at kalde retfærdige" (Luk 5,32), henviste Jesus til farisæerne, som troede, at de var retfærdige, selv om de ikke var det. Selv om de mente, at alt var godt i deres forhold til Gud, var de desværre åndeligt blinde (Joh 9,40-41).

Det første skridt på vejen til at modtage helbredelse fra synd er altså at indse vores syndighed og totale mangel på evne til at helbrede os selv. Men hvordan kan vi se vores egentlige behov, hvis vi er blinde? Hvordan kan vi erkende, at vi er syndere, hvis det lige netop er vores synd, som forhindrer os i at se vores sande tilstand?

Joh 16,8

Hvordan kan vores åndelige øjne blive åbnet, så vi kan indse vores desperate behov for en frelser?

Den eneste øjensalve, der kan få os til at se vores sande åndelige tilstand, er Helligånden. Før han kan gøre noget som helst andet for os, er han nødt til at overbevise os om synd. Han bliver ved med at kalde på vores samvittighed for at skabe i os en uundgåelig erkendelse af vores synd og en dyb skyldfølelse, som vil lede os til at læn- ges efter en frelser. Når vi hører dette kald, må vi lytte og adlyde; hvis vi ikke gør det, vil vi før eller siden blive så forhærdede over for Helligånden, at intet kan gøres for os. Hvilken skræmmende tanke!

Til at tænke over

Selv om skyldfølelse ofte er en dårlig ting, hvordan har Helligånden været i stand til at bruge din skyldfølelse til noget godt i dit åndelige liv?

Anger og omvendelse

Det er ikke nok at indse vores synd; der må følge anger og omvendelse med. Den bibelske betydning af anger indbefatter tre aspekter: erkendelse af ens synd, sorg over synden og ønsket om ikke at synde igen. Hvis et af disse led mangler, er det ikke sand omvendelse. Judas fx erkendte sin synd, men han manglede sorg over at have forrådt sin mester (Matt 27,3-4). Han blev overvældet af samvittighedskvaler, men ikke af anger. Hans bekendelse udsprang af frygt for følgerne, ikke pga. hans kærlighed til Kristus.

Både Johannes Døber og Jesus begyndte med at prædike: "Omvend jer, for Himmeriget er kommet nær!" (Matt 3,2; 4,17). Senere, da Jesus sendte de tolv på deres første missionsrejse, gik de ud og forkyndte, "at folk skulle omvende sig" (Mark 6,12). Og efter Pinse-dagen formanede Peter folkeskaren til det samme (ApG 2,38; 3,19).

Luk 13,1-5

Læg mærke til de stærke udtalelser, Jesus kom med, for at understrege alles behov for omvendelse for at blive frelst. Hvilket budskab giver han os her hos Lukas?

Jesus bekræftede, at alle mennesker er syndere. Han opfordrede derfor sine tilhørere: "hvis I ikke omvender jer, skal I alle omkomme ligesom de" (vers 5). Uden omvendelse er det umuligt at blive frelst, for manglen på anger og omvendelse viser, at mennesker nægter at overgive sig til Gud.

Vi er blevet fortalt, at "Guds godhed vil føre dig til omvendelse" (Rom 2,4). Hvad betyder det? En stor isblok kan brækkes i mange små isterninger, men terningerne er stadigvæk is. Hvis den samme isblok stilles foran en varmeovn, vil den smelte og blive til vand. Vores stoltheds is kan kun smelte, hvis den udsættes for varmen fra Guds godhed og kærlighed. Det er derfor afgørende for os at dvæle så meget, vi kan, ved de mange beviser, vi har fået på Guds kærlighed til os.

"Vi angrer ikke, for at Gud skal elske os; men han åbenbarer sin kærlighed til os, for at vi skal angre." (Ellen White, *Lys over hverdagen*, 1. bind, s. 184.)

Hvad er beviserne på Guds kærlighed? Hvad har du set og erfaret og lært, som giver dig gode argumenter for at stole på hans godhed? Hvorfor er det så vigtigt altid at dvæle ved disse argumenter, især i vanskelige tider?

Til at tænke over

Tro på Jesus

Sand omvendelse går hånd i hånd med tro på Jesus som vores eneste frelser. Jesus talte tit om nødvendigheden af at tro på ham for at kunne modtage hans velsignelser. "Alt er muligt for den, der tror" (Mark 9,23). Det er afgørende at have tro, hvis vi skal blive frelst. Dette ved Satan godt, og derfor gør han alt, han kan for at forhindre os i at tro (Luk 8,12).

Hvad betyder det ifølge Jesus at tro? Det er mere end en vag følelse af, at et eller andet vil ske. Det er mere end en mental handling. En tro, der fører til frelse, er ikke uden indhold. Tvært imod; tro har et bestemt objekt, nemlig Jesus Kristus. Tro er ikke kun at tro på et eller andet, men især at tro på en bestemt person. Tro er at have tillid til Jesus og hans død for os. At tro på Jesus betyder at kende ham, forstå hvem han er (Joh 6,69) og at modtage ham personligt (Joh 1,12).

Gud elskede verden så meget, at han gav os Jesus, så alle, som virkelig tror på ham, kan have evigt liv. Hans død betyder dog ikke, at alle bliver frelst. Vi er nødt til at blive dækket af hans retfærdighed. Ved at tro på ham har vi retfærdighed, sikkerhed og et mægtigt løfte om, at han vil oprejse os på den yderste dag (Joh 6,40).

Jesus forsikrede kvinden, som havde levet et syndigt liv: "Dine synder er tilgivet... Din tro har frelst dig" (Luk 7,48.50).

Hvad betyder det? Frelser vores tro os?

Evangelierne fortæller, at nogle gange, når Jesus helbredte, sagde han til dem: "Din tro har frelst dig" (Matt 9,22; Mark 10,52; Luk 17,19). Ved at sige dette, indikerede han ikke, at deres tro havde en helbredende kraft i sig selv. Deres tro var kun en fuldstændig tillid til Jesu helbredende kraft. Troens kraft kommer ikke fra den som tror, men fra den Gud som vedkommende tror på.

Hvorfor er vi nødt til at være meget forsigtige i den måde, vi forstår troens rolle mht. bøn på, især når det gælder bøn om helbredelse? Hvorfor er det forkert at uddrage fra versene ovenover, at hvis der ikke sker helbredelse, når vi beder, er det fordi vi ikke har nok tro?

Til at
tænke over

Bryllupsklæder

Jesus kom med en udtalelse til folket, som fuldstændig må have chokeret dem: "Hvis jeres retfærdighed ikke langt overgår de skriftkloges og farisæernes, kommer I slet ikke ind i Himmeriget" (*Matt 5,20*). Ingen var mere påpasselig med at overholde loven til punkt og prikke end farisæerne. Alligevel var det ikke godt nok, for deres opførsel skulle mere imponere andre mennesker end glæde Gud. Jesus advarer os om ikke at gøre det samme (*Matt 6,1*).

Men hvordan kan vi så blive retfærdige over for Gud? Lignelsen om bryllupsfesten giver os et hint om, hvor vi finder kilden til sand retfærdighed.

Matt 22,2-14
Es 61,10
Zak 3,1-5

Hvorfor ville kongen sikre sig, at alle gæster havde bryllupsklæder på til festen? Hvad var bryllupsklæderne et symbol på?

Kongen gav alle en gratis bryllupsklædning. De, som var til stede, var tilfældigt blevet indbudt, mens de rejste på vejene, og de havde formodentlig ikke passende tøj til et bryllup eller penge at købe det for. Både invitationen og bryllupsklædningen var en gave fra kongen. Den eneste betingelse for at være til stede ved festen var at modtage begge gaver.

Siden syndefaldet i Edens have er alle mennesker åndeligt nøgne. Adam og Eva følte sig nøgne, efter at de havde været ulydige, og de forsøgte at dække sig ved at sy figenblade sammen. Dette var både skrækkeligt ukomfortabelt og ineffektivt (1 Mos 3,7). Den bedste retfærdighed, noget menneske kan fremvise, er "som snavset tøj" (*Es 64,6*).

Men ligesom i lignelsen giver Gud os den klædning, vi har brug for. Han lavede tøj til Adam og Eva og klædte dem i det (1 Mos 3,21), et symbol på hans retfærdighed, som dækker synderen. Herren skaffer også Kristi retfærdigheds klædning til sin kirke, så den kan "klæde sig i lysende rene linnedklæder" (*Åb 19,8*), "uden mindste plet eller rynke" (*Ef 5,27*). Denne klædning "er Kristi retfærdighed, hans egen fuldkomne karakter, som ved tro gives til alle, der tager imod ham som deres personlige frelser." (Ellen White, *Lys over hverdagen*, 2. bind, s. 116.)

Hvorfor er det vigtigste af alt, det vi tror på, at vi forstår, at vores frelse alene kommer ved den klædning, som Kristus giver os som en gave? Hvorfor må vi altid huske dette?

Til at tænke over

Følg Jesus

Når vi i tro indser vores behov, angrer og bekender vores synd og tager imod Kristi retfærdighed, bliver vi hans disciple. Under sit arbejde kaldte Jesus forskellige mennesker, som Peter, Jakob og Johannes, til at være hans disciple. Dette kald indebar, at de forlod alt og fulgte ham (Matt 4,20.22; Mark 10,28; Luk 5,28). I evangelierne blev udsagnsordet at følge næsten et synonym for en discipel.

Joh 8,30-31

Hvilke to ting er nødvendige for at blive en Jesu discipel?

Nogle forsøger at adskille tro på Jesus fra lydighed mod hans lære, som om det første var vigtigere end det sidste. Men Jesus foretog ikke en sådan opdeling. For ham var begge sider tæt forbundet med hinanden og grundlæggende for sand efterfølgelse. En Jesu discipel er overgivet både til personen Jesus og hans ord. Selv om der kan være en fare i at blive så optaget af læresætninger og trosformer, at vi mister Jesus selv af syne, må vi altid vogte os for at mene, at det eneste, som har betydning for vores vandring med Jesus, er at tro på ham.

Luk 14,25-24

Hvad er den høje pris for at være en Jesu efterfølger?

Jesus brugte ordet hade som en overdrivelse af at elske mindre. Det tilsvarende afsnit i Matthæus forklarer meningen i Jesu ord: "Den, der elsker far eller mor mere end mig, er mig ikke værd, og den, der elsker søn eller datter mere end mig, er mig ikke værd" (Matt 10,37). Hvis vi ønsker at være Jesu efterfølgere, må Jesus have førstepladsen i vores liv.

Til at
tænke over

Hvad har det kostet dig at være en Jesu efterfølger, hans discipel? Hvad fortæller dit svar om din vandring med Mesteren?

Læs Ellen White

· *Vejen til Kristus, Omvendelse, s. 23-40*

"Vi kan lige så lidt omvendes uden Kristi ånd til at vække samvittigheden, som vi kan blive tilgivet uden Kristus." (Ellen White, *Vejen til Kristus, s. 27*).

"Idet vi ser Guds lam på Golgatas kors, begynder frelsens mysterium at udfolde sig for vores sind, og Guds godhed fører os til omvendelse. Ved at dø for syndere synliggjorde Kristus en kærlighed, der er ufattelig; og idet synderen betragter denne kærlighed, blødgør den hans hjerte, den gør et dybt indtryk på sindet og inspirerer til anger i sjælen." (s. 28).

"Det ydmyge, knuste hjerte, underkastet i oprigtig anger, vil forstå noget af Guds kærlighed og prisen for Golgata; og ligesom et barn bekender over for en kærlig far, sådan vil det oprigtigt angrende menneske bringe alle sine synder frem for Gud. Det står skrevet: "Hvis vi bekender vore synder, er han trofast og retfærdig, så han tilgiver os vore synder og renser os for al uretfærdighed" (*1 Joh 1,9*)." (s. 46).

Spørgsmål
til drøftelse

1. Mange forsøger at drukne deres skyldfølelser i alkohol, narkotika, verdslige fornøjelser eller ved at fylde deres tilværelse med travlhed. Hvorfor virker ingen af disse løsninger? Hvordan ville du hjælpe nogen, som er i denne situation, til at finde den sande løsning for deres skyld?
2. Det er muligt at indse vores synd uden at bære "den frugt, som omvendelsen kræver." Hvorfor er dette ikke sand omvendelse? Hvilken værdi har denne frugt? Er det gode gerninger, vi gør, for at opnå Guds gunst? Forklar dit svar.
3. Drøft det faktum, at Kristi retfærdighed er gratis, men ikke billig. Selv om vi ikke behøver at betale for den, har Kristus betalt en ufattelig høj pris på korset. Tænk over, hvor dybt vi er faldet, og hvor alvorlig synden må være, når det krævede noget så ekstremt som Guds Søns død for at frelse os fra syndens følger.

Aktiviteter og dialog

Personligt kristenliv

- Tænk over en sang eller et digt, som kan illustrere din personlige frelseserfaring. Del sangen eller digtet med din klasse.
- Tænk over, hvilke sider ved Guds åbenbaring og frelsesplan, som i særlig grad hjælper dig til at holde fast ved troen – og del evt. dine tanker med klassen.

Mødet med dagligdagen

Som kristne og bibellæsere beskriver vi ofte frelsen i traditionelle udtryk, som mennesker uden vores baggrund kan have svært ved at forstå. Tænk over, hvordan du vil "oversætte" eller forklare følgende udtryk til en person med sekulær baggrund:

- "at give sit hjerte til Jesus"
- "dækket med Kristi retfærdighed"
- "omvendelse"

Hvilke af følgende begreber tror du, at mennesker med almindelig dansk kulturel baggrund har lettest ved at forstå:

- tro – skyld – anger?

Uddybende spørgsmål

- Kan skyldfølelse snyde? Er alle, der føler skyld, rent faktisk skyldige? Føler mennesker, som rent faktisk er skyldige, altid skyld over, hvad de har gjort? Giv evt. eksempler til at underbygge dit svar.

- Tror du, at vores samvittighed udelukkende skyldes vores opvækst og kulturbaggrund, og at den skyld, vi føler, generelt kommer af, at vi er underlagt en kultur med bestemte regler eller traditioner?

- Nogle mennesker ser "samvittigheden" som noget medfødt, ikke alene i den betydning, at vi som mennesker har en naturlig tendens til at vurdere, om handlinger er moralske eller ej, men også i den betydning, at vi fødes med bestemte opfattelser af, hvad der er rigtigt eller forkert!

- Er du enig eller uenig? Begrund dit svar og overvej konsekvenserne!

- Har vi brug for Guds åbenbaring til at vise os, hvad der er rigtigt og forkert?

Forstå det bedre

